

ПЕРЕДПЛАТА

на „Буковину“ виносить
на цілий рік 10 зр. — кр.
на чверть року 2 „ 50 „
місячно . . . . 1 „ — „
для заграниці 20 рублів або
40 франків.

Поодинокі числа по 6 кр.
в бюрі газет Л. Горюца в
Чернівцях, ул. головна ч. 17.

ВИХОДИТЬ

щодня кромі неділь і ру-
ських свят о год. 5. по пол.

Редакция і Адміністрация
„Буковини“ находить ся в
Чернівцях (ул. Петровича
ч. 2.)

Оголошеня приймає ся за
оплатою 6 кр. від стрічки;
а в „Надісланім“ по 10 кр.
від стрічки.

БУКОВИНА

Діяльність товариства ім. Шевченка за 1895 рік.

Виділ товариства ім. Шевченка, вибраний на 11-их загальних зборах дня 2-го лютого 1895 р., був такий: Ол. Барвінський голова, Сид. Громницький заступник голови, Ос. Маковей секретар, К. Паньковський адміністратор і касиєр, дальше П. Огоновський і Ант. Дольницький виділові, а В. Білецький і Ост. Макарушка заступники виділових. По виїзді п. Маковея до Чернівців, покликано до виділу п. Макарушку і він обняв секретарство. В склад виділу входили також директори секцій, а то: математично-природничої Ів. Верхратський, а історично-філософічної М. Грушевський. (Директор секції філософічної проф. Ом. Огоновський умер, а заступником его був проф. Верхратський). Управителем бібліотеки був, при помочи платного помічника, п. М. Грушевський. Редакцію „Записок“ припоручено п. М. Грушевському, „Історичну бібліотеку“ редагував дальше п. Ол. Барвінський, „Часопис правничу“ др. К. Левіцький, а „Зорю“ п. Вол. Левіцький (Василь Лукич) з Станіслава. — Виділ відбув в 1895 році 10 засідань, займаючи ся справами адміністративними; рух науковий вели три секції.

На видавництва наукові, які в 1895 р. дуже помножили ся, мало товариство: від

міністерства просвіти 1.500 зр., з сойму кр. 1000 зр., на „Історичну бібліотеку“ 500 зр., а також дар з України 1.200 зр., призначених на розширене наукових видавництв товариства. Сі гроші обернено головню на друк видавництв товариства, бо на ремунерації авторам за праці в „Записках“ предіміновано на рік 1895-ий всего 400 зр.

Часопис „Зоря“ виказувала значний недобір. До лютого 1894 р. мала ся часопис кількасот передплатників на Україні, то й стояла лучше. Заходи, які робило товариство, щоби „Зорі“ привернено дебіт в Росию, остались без успіху; цензура не дала дебіту навіть Словареви російсько-українському, який виходить при „Зорі“, хоч словарі впрязно виняті згід указу з 1876 року. В 1895 р. товариство розписало премії на новелі до „Зорі“ і зміж 12 надісланих праць преміювало 3. Таку саму суму, що в році 1895. (т. є. 150 зр.), призначило товариство на премії і в році 1896.

Накладом товариства вийшли в році 1895, кромі періодичних видань („Записок“ і „Часописи правничої“ що три місяці та „Зорі“ що два тижні), ще й немало видань неперіодичних, між ними: перший том Жерел до історії України-Руси, другий том Словаря російсько-українського під редакцією М. Уманця, том XVIII

Історичної бібліотеки, Ол. Кониського студії о Шевченку, Руска Правда д-ра К. Левіцького, третій том Кобзаря Шевченкового, том I. творів С. Руданьського, том II. писань Т. Зіньківського — і т. д.

Книгарня товариства, перед трема роками концесіонована, доси ще не має окремого уміщення, а міститься при друкарні, хоч раз-у-раз збільшує свій магазин видавництвами своїми і чужими, чужі набуваючи чи то дорогою замінити чи то закупном. Виділ думав о отвореню книгарні і вже навіть вів приватно переговори з одним чоловіком, що міг би стати управителем книгарні.

Для друкарні товариства закуплено за 2.230 зр. нових черенок і пороблено всякі иньші вклади, але розширити друкарню годі було задля трудностей технічних, хоч тепер друкарня має три машини.

Рік 1895 був дуже щасливий для бібліотеки товариства. Наукові товариства присилають свої видання (в обмін за „Записки“), жертвували і приватні особи (головню Ол. Кониський). Виділ старає ся зібрати повну літературу про свого патрона Т. Шевченка. Цінний дарунок зробив товариству В. Тарновський з Київки, подарувавши до музею перо Шевченкове і его маску з гіпсу. Син славного портретиста Ге прислав (після завіщання батька) приватний портрет М. Костомарова.

187

ЦАРІВНА.

Оповіданє

Ольги Ксобилянської.

(Дальше).

„Не хорі ви потрохи, Наталочко?“ спитала панна Марія, „ви такі-сте бліді.“

„Ні, я здорова.“

„Дивуєте ся, панно Маріє?“ жартовувала собі Зоня: „залюблені виглядають завсїгди мізерно!“ Она глигнула, на-пів усміхаючись на-пів допитливо, на мене. Я не могла на той невдалий дотеп найти відповіді, тому змовчала.

„Чому ти свого перетеня не носиш?“ говорила далі. „Пожди но, я скажу се професорови.“

„За великий, могла би загубити.“

„Ну, коли вже так, то лишче не носи! Професор, хоть і який собі там учений, а все таки не зміг би в то не повірити, що згуба перетеня віщує розлуку. Она не була би ему дуже на руку, не так?“

Я мимовільно глянула на неї благаючим поглядом, чому порушувала она сю мені так немилу тему, і то саме тепер! Орадин відгадав мій душевний настрій, чи підхопив мій взір, звернув голову до Зоні і не споглядаючи на неї, сказав прямо: „Ти нині дуже жартовливо настроєна, не розумію тебе!“

„А я тебе також ні, Василю. Чи богатирі

роману, що ти его переводиш, не побрали ся, і слово „розлука“ дражнить тебе?“

„Се не роман, що я переводжу.“

„Мені здавалось, що роман. Вирочім що ти читав так завзято, коли я увійшла в комнату? Ти й не замітив мене?“

„Читав новелі Гаршіна. Кінчив як раз *Attalea princeps*.“

„Ах, *Attalea*!“ обізвалась я мимоволі, мило зворушена.

„Читали?“ Він підвів у перше голову сміло за мною і его очи виявили ся в мене з якоюсь неспокоїною цікавістю. „І що-ж?“ питає з лихо затаюваним посміхом.

„Гарна!“ відповіла я.

„Гарна, се певно, але чим гарна на вашу думку?“

„Тим, що остала ся своїм намірам вірна!“

„Дійсно, не бояла ся нічого...“

„Ні, і смерти не бояла ся!“

Він покраснів ледво помітно. „Чи се поспідне зискало вас так для неї?“ спитав з легкою відтінкою глуму.

„Саме то. Се прецінь щось дуже гарне.“

„Що?“ спитав. „То, що она умерла, не побачивши свого о властивого неба? Ну, се справді дуже поетично.“

„Ні, тотя її постанова добити ся помимо всего до ціли,“ відповіла я.

„Але-ж она не добилась до неї; не побачила прецінь того небозводу, о котрім мріла.“

„Так. Та чи се таке важне?“

„На мою думку важне.“

„Она вірила, що побачить свое прегарне небо, а та віра вчинила єї такою сильною. Ах, така сила мусить двигнути! Хиба ні?“

Я вдивила ся в него широко отвореними очима і чула, що они в мене розгоріли ся. Наші погляди стрітили ся. Его очи засіяли, а біля уст появилася ледво помітна зловна усмішка, що пригадувала мені якусь дивно прикру хвилю.

„Так, так, она не були буденна сила,“ сказав він „і їй треба поклонити ся. Згинула, але хоч оставила віру в силу. Се скріплює сумніваючих ся і слабосильних, і піддержує саме тоді, коли они хитяють ся!“

Я відчула, що ті слова его і усміх той були на мене цілені. Усміхнувшись болючо хотіла щось відповісти, але надумавшись зараз замовкла. Чого вже боронитись! — Ми замовкли.

Зонині очи спочивали жадно на нас, особливо на мені. Та на єї жаль звернула ся я до панни Марії і почала говорити о чім иньшій.

„Вам би десь конче виїхати в літї, Наталочко“, мовила старенька панна. „Ви так засиділи ся; то впливає зле на дівчат; се я з досвіду знаю. Ви би зараз поздоровіли, повеселішали; от попросити-б вам гарно в тіточки.“

„Та де вже мені їхати, панно Маріє! Не їздила доси ніколи, привикла вже так. Вирочім мені нічого не треба!“

„В літї відай ваше весіле, Наталко, правда?“ спитала Зоня.

„Не знаю, Зоню,“ відповіла я тихо.

Ціни збіжжя і других продуктів.

Дня 8-го червня 1896.

	Львів.		Чернівці.	
Пшениця . . . від	7.40	до 7.65	від 7.15	до 7.20
Жито . . . . . "	6.—	" 6.40	" 5.70	" 5.80
Ячмінь бров. . . "	5.—	" 5.50	" 5.50	" 5.60
Ячмінь простий "	4.50	" 4.75	" 4.60	" 4.65
Овес . . . . . "	5.50	" 6.—	" 5.10	" 5.20
Ріпак . . . . . "	8.75	" 9.15	" 8.25	" 8.50
Горох . . . . . "	4.80	" 6.50	" 5.—	" 6.—
Вика . . . . . "	4.50	" 4.75	" 0.—	" 0.—
Льнянка . . . . . "	0.—	" 0.—	" 0.—	" 0.—
Біб . . . . . "	0.—	" 0.—	" 0.—	" 0.—
Бобик . . . . . "	4.25	" 4.50	" 0.—	" 0.—
Гречка . . . . . "	6.80	" 7.20	" 0.—	" 0.—
Конюшина черв.	25.—	" 35.—	" 28.—	" 31.—
Конюшина біла	25.—	" 40.—	" 0.—	" 0.—
Конюш. шведск.	30.—	" 35.—	" 0.—	" 0.—
Кукуруза нова	5.—	" 5.50	" 4.30	" 4.35
Хміль 00.— 00.— злр. за мішко у Львові око-				
вита за 10.000 літрів	12.50	—12.75		

Літературне Товариство „РУСКА БЕСІДА“

в Чернівцях,

улиця Петровича число 2,
має на складі:

„Ілюстровану бібліотеку“

для молодіжи, міщан і селян, редаговану
Омеляном Поповичем

року 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1892,
1894, по 1 зр. 20 кр. за рочник, а всі 7
разом за 7 зр.

3 пересилкою поштовою 7 зр. 30 кр.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

aus Richter's Apotheke in Prag.

Beim Einkauf dieser anerkannt vorzüglichen,
schmerzstillenden Einreibung, die in allen Apo-
theken vorrätig ist, sehe man stets nach der
Marke: „Anker“.

Для школярів!

Товариство „Просвіта“ при зближаючих ся іспитах в школах народних подає до відомости Сьвітл. Рад Шкільних, Виов. священиків, катихитів, учителів і родичів, що книжки накладу товариства, призволені кр. Радою шкільною на премії для учеників, краєно оправлені з позолоченими берегами, можна купити в канцелярії товариства у Львові в ринку ч. 10, по сїдуючій ціні:

Розкази про сили природи 20 кр., Оповіданя о житю сьв. Бориса і Гліба 20 кр., Повістки для дїтїй 27 кр., Сестра 15 кр., Байки 22 кр., Історія Руси ч. I. 25 кр., Історія Руси ч. II. 23 кр., Лен і конопля 24 кр., Рогата худоба 45 кр., Про живопись і ліси 20 кр., Венямин Франклин 16 кр., На досвітках 22 кр., Серед ледового моря 25 кр., Житє сьв. великомученика і лікаря Панталеймона 20 кр., Дрїбна птиця господарска, а великі гроші 20 кр., Відкрите Америки 22 кр., Зьвірята шкідні і пожиточні 42 кр., Перекотиполе, повістка, 18 кр., Кирило і Методій 22 кр.

Молитвенник народний (в звичайній оправі) 20 кр., в лухній оправі: а) хребет полотняний і золочений хрест з переду 25 кр., б) щїла управа полотняна, береги золочені і золочений хрест з переду 35 кр.

Молитвенник народний великий по ціні 90 кр., 1-10, 1-30, 1-60, 1-80 зр.

В рускім товаристві педагогічнім, улича академічна ч. 8. у Львові, можна також дістати на премії для учеників сїдуючі виданя:

Образкові виданя. Зьвіринець 10 кр., Гостинець 10 кр., Забавки 10 кр., Менажерія 10 кр., Робінзон 40 кр., Квіточка 20 кр., Віночок 20 кр., Кобзар Тараса Шевченка 20 кр., Гете-Франко: Ілє Микита 50 кр., Мірон: Пригоди Дон Кіхота 40 кр.

Виданя без образків. Читанка ч. I., II., III., IV. оправні 20 кр., без опр. 10 кр., Визанка желань 10 кр., Хемія Роскоє 40 кр., Учитель на р. 1890, 1891, 1892, 1893, 1894 по 2 зр., Дзвінок на р. 1890, 1891, 1892, 1893, 1894 по 4 зр., Ів. Левіцький: Попалєв. Рїздвині сцени 10 кр., Вол. Шухевича: Записки школяря 20 кр., О. Нижанковський: Батько і мати, двосльїв для дїтїй з фортепяном, 10 кр., Леонїда Глібова: Байки 5 кр., В. Чайченка: Олєся; Комар; Грицько по 5 кр., Дума про княгиню Кобзаря 5 кр., Двїррової Чайки: Газка про сонце та его сина; Писанка по 5 кр., М. Лисенко: Тече вода з-під явора. Двосльїв з фортепяном. 10 кр., Мала етнографїчна Русь-України 20 кр., Гордїєнко: Картагїнцї і Римляни 20 кр., Юдїй Верне: Подорож довкола землі 60 кр., Барановський: Приписи до ієспитів 20 кр., Молитвенник народний, в полотно оправлений, 20 кр., д-ра Л. Кельнера: Коротка історія педагогїї 60 кр.

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

Повідомленє. Маю честь повідомити, що дирекция товариства Дїстер у Львові іменовала мене своїм агєнтом на Чернівцї (повіт судовий) і окрестність. В справах обезпечень від огню будинків мешкальних і господарских, церков з урядженем, знярядів домашних і господарских (возів, плугів і т. п.), худоби, збіжжя в соломі і в зерні — подаю кождому потрібні поясненя. — *Корнїло Салабан*, агент „Дністра“ в Чернівцях, улича Пумнула ч. 25.

Пам'ятайте на Народний Дім
в Чернівцях!

**ВИШИВКИ
всхідної Галичини**

після колекції зібраної Товариством „Клуб Русинок у Львові“, появилєся накладом Антона І. Хойнацкого з літографїчного заведеня Андрія Андрєйчина по ціні

3 зр. 30 кр.

за примірник, складаючий ся з 20 таблиць в 4^о королевского формату в хорошо видїланій теці.

Виданє сих „Вишивок“ перевищає значно подібного рода виданя, що появилєся в Кїєві, Одесї і Москві, і то не лише під взглядом технічного викінченя, але також і під взглядом самого змісту, бо виданє се складає ся з точних репродукцій численних взорів народних вишивок з повітів Борщів, Городенка, Калуш, Надвірна, Снятин, Товмач і иньших о вірнім наслідваню красок, уживаних народом в дотичній окрестности.

З замовленнями належить звертатись до Антона І. Хойнацкого, управителя Книжарнї Ставрїшійського Інститута у Львові, улича Руска ч. 3. 16—26

Рух поїздів залізничих

важний з днем 1-го мая 1896 після середно-європейского годинника.

Приходять	Поїзди			Відходять	Поїзди		
	поспїшні	особові	мішані		поспїшні	особові	мішані
до Чернівців				з Чернівців			
З Відня, Кракова, Львова, Станїславова, Коломїї і Снятина	1128		657 1028 550	До Снятина, Коломїї, Станїславова, Львова, Кракова і Відня	347		941 1029 538
З Букарешту, Яс, Сучави, Глібоки	329		912 1000 523	До Глібоки, Сучави, Яс, Букарешту	1203		717 1048 616
З Новоселиць, Садаґури			1113 950	До Садаґури, Новоселиць			430 621
до Львова				зі Львова			
З Відня, Кракова	130 510		655 930 955	До Кракова і Відня	250 1100		440 955 645
З Букарешту, Сучави, Чернівців, Станїславова	955		613 728 201	„ Підволочиск	211 600		930 1045
З Підволочиск	230 1005		805 510	„ „ з Підзамча	225 614		948 1112
З „ на Підзамче	218 950		742 445	„ Чернівців, Сучави, Яс, Букарешту	610		1025 245 1015
Зі Стрия			1210 8 150	„ Стрия			522 935 722
З Белзца			800 545	„ Белзца			915 705
Зі Скольного і Стрия			1010	„ Скольного і Стрия			305
З Відня, Кракова (т. зв. блискавичний потяг)			845	„ Кракова, Відня, (т. зв. блискавичний потяг)	840		

Підчеркнені числа означують пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано. — Середно-європейський час ріжнить ся від львівського о 36 мінут, а від черновецького о 44 мінут; коли на залїзници є 12 год., то на львівскім годиннику є 12 год. 36 мін., а на черновецькїм 12 год. 44 мінут.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

За редакцію відповїдає **Осип Маковей.**

З друкарнї „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Осипа Бучванича.

